

Zamyšlení: 110. Oddanost

Zamyšlení

Oddanost

„Slyšel jsi to?“, zeptala se. „Barnabáš teď také prodal svůj majetek.“

„Samozřejmě,“ odpověděl. „Jak jsem o tom nemohl slyšet, nemluvíš o ničem jiném. Všichni ho chválí za ten dobrý skutek.“

Barnabáš nebyl prvním v mladém jeruzalémském sboru, který prodal svůj majetek a dal peníze apoštolům, kteří je rozdali chudším křesťanům. Výsledkem bylo, že nikdo ze sboru nemusel trpět nedostatkem.

„Nemyslíš,“ začala žena znovu, „že bychom se této akce měli také zúčastnit? Mohli bychom něco prodat. Jak budeme vypadat, když ničím nepřispějeme?“

„Ano, máš pravdu. Neměli bychom před nimi vypadat jako lakomci.. co jsi myslela prodat?“

„Ten pozemek za potokem - nemohli bychom se bez něj obejít? Ten určitě vynese hodně.“

„No, uvidím, co za to dostanu.“

Ve skutečnosti za to dostali víc, než se odvážili doufat. I když na tom vlastně nezáleželo, protože to stejně nebylo pro ně. Ale protože to teď bylo víc, než čekali..

„Safiro, měli bychom jim dát opravdu tohle všechno? Byl to opravdu dobrý obchod a bylo by toho hodně, i kdybychom jim z toho dali jen dvě třetiny.“

„Ne, Ananiáši, to nemůžeme udělat, to by neudělalo dobrý dojem. Pak budou říkat, že jsme neudělali skutečnou oběť nebo tak něco.“

Ananiáš se usměje. „Jen kdyby o tom věděli. Ale nemusí o tom vědět. Koneckonců, dostali jsme víc, než jakou má ten pozemek skutečnou cenu.“

Nejistě na něj pohlédne. „Myslíš, že by se to mohlo takhle udělat? Máš nakonec pravdu, je toho opravdu moc. A je tolik lidí, kteří do sboru něco dávají. Ty dvě třetiny by vlastně úplně stačily. A také musíme myslet na budoucnost..“

Ananiáš nemá žádné pochybnosti a to se jí na něm líbí. „Bude to v pohodě. Neboj se. Nikdo se nebude ptát, a pokud ano, řeknu, že to je vše, co jsme mohli dostat. Věř mi. Udělám to. A pak si budeš moci koupit nové šaty.“

„Dobře,“ řekne Safira. „Uděláme to tak. A všichni budou spokojení - oni i my.“

Následujícího dne vzal Ananiáš na setkání sboru peníze. Už se těšil. Dnes by měl být on tím, koho budou všichni obdivovat pro jeho velkorysost. A byla to vlastně pěkná částka, kterou si přinesl s sebou. Chudí by mu mohli být opravdu vděční. A ve skutečnosti to byla fakt velká oběť, až mu to bylo trochu líto. Věděl by, jak s tím naložit, ale dobře, někdy člověk musí něco udělat jako křesťan..

Když šel dopředu a položil peníze před Petra, cítil pohledy ostatních v zádech. Plný očekávání na něj pohlédl. Nečekal však od Petra tato slova:

„Proč Satan naplnil tvé srdce? Proč jsi lhal Duchu svatému a část výtěžku jsi odložil stranou? Mohl sis to všechno nechat, nikdo tě o to nežádal. Nelhal jsi lidem, lhal jsi Bohu.“

Ananiáš se zhroutil a zemřel tam, kde stál. Zatímco byli všichni stále v šoku, zvedl ho pár mladých mužů ze země a odnesli ho. Jaký tvrdý trest! Okamžitě ho pohřbili.

Safira mezitím dokončila své pochůzky. Asi tři hodiny po svém manželovi vstoupila v dobré náladě do sborové místnosti. Proč ale všichni vypadali tak vážně?

„Pověz mi,“ zeptal se Petr, „Je to celá částka, za kterou jste ten pozemek prodali?“

Polilo jí horko. *Sakra, pomyslela si, něco se pokazilo. Něco tuší. Kde je Ananiáš? Ať se tady stalo cokoli - teď to nemohu přiznat, jinak budeme mít ostudu. Teď všechno záleží na mně. Snaží se dát svému hlasu přesvědčivý tón.* „Ano.“, řekne pevně. „To je všechno, co jsme za to dostali.“

Petr se na ni smutně podívá. „Proč jste se oba domluvili, že budete klamat Božího Ducha? Teď právě pochovali tvého manžela a nyní jsi na řadě ty.“ A Safira padla mrtvá před ním na zem.

Není divu, že každého, kdo to zaslechl, každého, kdo o tom jenom slyšel, zachvátila hluboká svatá bázeň.

A naučili se důležité věci:

Oddanost není sama o sobě hodnotou. Oddanost je dobrá jen když je oddaná Dobru. Oddanost, která

podkopává oddanost Bohu, není ctnost, ale hřích a vede k soudu.

V Bibli se tento příběh nachází ve [Skutcích 5](#).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)